

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 76

30. júna 1982

Úplný slovenský preklad

Poznámka pre čitateľa: Tento dokument je prekladom historického Audio listu Dr. Petra Davida Betera. Neoverené tvrdenia o tajných operáciách, zbraniach a mocenských skupinách sú autorove tvrdenia; preklad ich nepotvrďuje ako historické fakty. Zachováva autorov hlas, citácie a členenie pôvodného textu.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 30. júna 1982 a toto je môj AUDIO LIST® č. 76.

Popoludní 25. júna, len pred piatimi dňami, boli novinári zvolaní do tlačovej miestnosti Bieleho domu na náhle významné oznámenie. Približne o 15.00 hod. vstúpila entita známa ako prezident Reagan a pristúpila k mikrofónu. Potom oznámením trvajúcim asi minútu vypustila niečo, čo pôsobilo ako bomba.

Pre verejnosť začal oznámenie slovami chvály a ľútosti, ale jeho tvár bola tvárou kata. Potom prišiel k jediným slovám, na ktorých naozaj záležalo. (Poznámka: na pôvodnej nahrávke zaznieva skutočný hlas, ktorý odhaľuje tón.)

„S veľkou ľútosťou som prijal rezignáciu ministra zahraničných vecí Ala Haiga.“

Vznikol dojem, že Haig odstúpil dobrovoľne a že načasovanie bolo veľkým prekvapením, ale tento dojem nebol pravdivý, priatelia. Reaganove hneď nasledujúce slová zneli (opäť jeho hlas):

„Za jeho nástupcu nominujem Georgea Shultza, ktorý súhlasil, že ho nahradí.“

Haigovo odstránenie bolo veľmi starostlivo naplánované ľuďmi zvnútra, blízkymi Reaganovi. Po tom, čo prezident novinárov ohromil oznámením o Haigovi, odmietol uviesť dôvody a odišiel bez prijatia otázok.

O niečo neskôr bolo oznámené, že sám Haig urobí vyhlásenie na ministerstve zahraničných vecí. Bolo naplánované na 16.00 hod., ale Haig meškal takmer pol hodiny. O svojom odstránení sa dozvedel len niekoľko hodín predtým, okolo poludnia. Prinútili ho zostaviť rezignačný list a pre verejnosť predstierať, že ho už odovzdal Reaganovi; jeho neskorý príchod na tlačovú konferenciu ministerstva však súvisel s tým, že na poslednú chvíľu dokončoval svoje verejné vyhlásenie.

Keď Haig prišiel do auditória ministerstva zahraničných vecí, čelil publiku približne 1 000 novinárov a zamestnancov ministerstva. Keď ho privítal búrlivý potlesk, rozhliadal sa s doširoka otvorenými očami, akoby bol omámený. Dostal rozkaz obmedziť celé vyhlásenie na najviac päť minút. Tiež ho varovali, aby neprijímal otázky.

Ovládané hlavné médiá nám povedali, že Haig odstúpil ako nepríjemná primadona, rozhorčená tým, že nebolo po jeho; keď však v to popoludnie na ministerstve vzal mikrofón, jeho vystupovanie malo od primadony ďaleko — bol to skôr porazený generál v okamihu kapitulácie. Osobitná etiketa, ktorá riadi takýto typ situácie, spôsobuje, že slová tento fakt zahmlievajú, ale jeho hlas a gestá niesli nezameniteľné bremeno porážky. Hovoril pomaly a snažil sa ovládnuť chvenie hlasu. Jeho tón bol bezživotným tónom rezignácie, ktorý hovorí: „Skúsil som to, ale zlyhal som.“

Haig prečítal text svojho údajného rezignačného listu Reaganovi, ktorý v to popoludnie narýchlo napísal. Začal chválou údajných pôvodných zahraničnopolitických plánov Reaganovej administratívy predtým, než ich podvrátili tunajší bolševici. V jednej chvíli zo seba sotva dokázal dostať slová. (Poznámka: na pôvodnej nahrávke zaznieva skutočný hlas.)

„Verím, že sme zdieľali predstavu o úlohe Ameriky vo svete ako vodcu slobodných ľudí a inšpirácie pre všetkých.“

Potom opísal zmenu smerovania, ku ktorej došlo (opäť jeho hlas):

„V posledných mesiacoch mi bolo jasné, že zahraničná politika, na ktorú sme sa spoločne vydali, sa odklášala od starostlivo vytýčeného smeru. Za týchto okolností považujem za potrebné požiadať vás, aby ste prijali moju rezignáciu.“

Priatelia, diplomatický jazyk je často taký nevýrazný, že verejnosti závažné vyhlásenia znejú krotko a mierne. V posledných mesiacoch sa americká zahraničná politika skutočne vzdalovala od toho, čo by sa dalo nazvať „starostlivo vytýčeným smerom“, presne ako Haig povedal.

Ako oznamujem, nachádzame sa na novom, rýchлом harmonograme jadrovej vojny. Haig bol najvyšším vládnym operatívcom frakcie, ktorá sa snažila nastávajúcej vojne zabrániť; ale, priatelia, protivojnová frakcia prehrala a Haigovo odstránenie je najviditeľnejším signálom, že sa to stalo.

Po tejto bombe týkajúcej sa Haiga sa ľudia predbiehali v jej vysvetľovaní; čím viac však hovoria, tým viac sa vzdalujú pravde. Najbližšie k pravde sa v hlavných médiách dostalo vyhlásenie iba 10 minút po Haigovom vystúpení na ministerstve zahraničných vecí. Približne o 16.40 hod. východného času 25. júna Sam Donaldson z televíznych správ ABC povedal, a citujem:

„Ľuďom, ktorí poznajú pozadie generála Haiga, sa to môže zdať zvláštne; ale v tomto prípade zvíťazili zástancovia tvrdej línie z hľadiska sovietsko-amerických vzťahov a zástancovia tvrdej línie, pokiaľ ide o snahu obmedziť to, čo mnohí ľudia považujú za nadmerné násilie Izraela v Libanone.“

Priatelia, Sam Donaldson mal pravdu v tom, že zástancovia tvrdej línie Haiga porazili, ale je za tým oveľa viac. Takzvaná rezignácia Alexandra Haiga 25. júna bola katastrofou pre tunajšie sily proti jadrovej vojne. Súvisí s ďalšími udalosťami — s koncom falklandskej vojny, so začiatkom vojny na Blízkom východe a s inými; načasovanie Haigovho pádu, ktoré zrejme mátie hlavné médiá, diktovala veľmi konkrétna udalosť. Tou udalosťou, priatelia, bol štart štvrtej misie raketoplánu, ktorá teraz prebieha.

Moje tri osobitné témy tohto AUDIO LISTU sú:

Téma č. 1 — ZRÚTENIE HAIGOVHO PROTIVOJNOVÉHO ŠTÁTNEHO PREVRATU

Téma č. 2 — POSLEDNÉ KRÍZY, KTORÉ MAJÚ ZAPÁLIŤ JADROVÚ VOJNU

Téma č. 3 — POSLEDNÁ MISIA RAKETOPLÁNU PRE VOJNU

Téma č. 1 — ZRÚTENIE HAIGOVHO PROTIVOJNOVÉHO ŠTÁTNEHO PREVRATU

Existuje smutná lekcia dejín, ktorá sa od staroveku až po dnešok opakovala viackrát, než možno spočítať. Tou lekciou je, že ľudia sú zväčša neschopní prijať varovanie pred veľkými pohromami, ktoré

majú prísť. K ľudskej prirodzenosti patrí myslieť si, že budúcnosť sa nebude veľmi líšiť od minulosti. Ak sa niečo predtým nestalo, ťažko veríme, že sa to vôbec môže stať; a nikdy to neplatilo viac než vtedy, keď je blížiaci sa pohroma výsledkom duchovného úpadku a morálnej degenerácie.

Dnes žijeme pod hrozbou práve takej pohromy — ÚPLNEJ TERMONUKLEÁRNEJ VOJNY!

Táto hrozba existuje z dôvodov, ktoré majú vo svojej podstate morálnu a duchovnú povahu; ak pohroma príde, bude mať následky, ktoré nemožno vopred pochopiť. Preto je pre väčšinu z nás hrozba jadrovej vojny niečím, čomu veríme iba napoly. Znepokojujeme sa, keď počúvame o nových krízach, a cítime nepokoj pri predstave neustále rastúcich jadrových arzenálov. Napokon však väčšina z nás ďalej žije, akoby tieto veci neexistovali. V hĺbke duše si hovoríme: „Určite sa to nemôže naozaj stať.“ Máme sklón myslieť si, že naša dnešná situácia nemá v ľudskej existencii obdobu — ale to nie je pravda.

Hovorí sa nám, že v dávnych časoch bol muž menom Noe vopred varovaný pred rovnako nepochopiteľnou pohromou. Žil v generácii ľudí, ktorí zaplňali zem ohavnosťami a úplne ignorovali Stvoriteľa a jeho zákony. Noe dostal varovanie, že ako priamy dôsledok týchto duchovných a morálnych priestupkov prichádza obrovská smrtiaca potopa. Začal stavať archu; a podľa Pánovho pokynu začal aj varovať všetkých svojich susedov.

Stavba archy zabrala nielen roky, ale desaťročia. Po celý čas Noe naďalej varoval ľudí svojej krajiny pred tým, čo má prísť, ale ľudia nedokázali varovanie prijať. Predstava veľkej potopy bola pre nich nepochopiteľná a neuveriteľná, pretože sa to nikdy predtým nestalo; a navyše boli príliš zaneprázdnení vlastným životom a robili si, čo sa im páčilo. Preto sa Noemovi a jeho nekonečným varovaniam smiali — až do dňa, keď začalo pršať! Vtedy náhle vedeli, že varovania boli pravdivé; ale bolo neskoro a zahynuli.

Priatelja, vynútená rezignácia Alexandra Haiga pred piatimi dňami môže byť prvou kvapkou prichádzajúcej jadrovej búrky. Ak je to tak, čas na zabránenie jadrovej pohrome prišiel a odišiel. Pokiaľ sa nestane niečo veľmi dramatické, čo situáciu zásadne zmení, je to už iba otázka času — a nie veľkého množstva času!

Bolševickí vojnoví plánovači v Pentagone sa zatiaľ stále držia plánu rozpútať jadrovú vojnu do polovice septembra 1982. Platí to aj napriek tomu, že zamýšľaná posledná fáza ich vojnového plánu bola ochromená, ako som oznámil v AUDIO LISTE č. 74 pred dvomi mesiacmi. A v tejto chvíli nemám informácie, ktoré by naznačovali, že budú zastavení.

Uvedomujem si, priatelja, že vaše rozhodovanie o tom, čo robiť, by bolo oveľa ľahšie, keby som vám mohol bez okolkov presne povedať, čo a kedy očakávať. Nemôžem to urobiť, pretože ide o mocenský boj na svetovej scéne a o jeho výsledku ešte nie je rozhodnuté. Najviac, čo môžem urobiť, je informovať vás o zúčastnených silách a o tom, ako sa im proti sebe darí. V tejto hodine — a je už VELMI neskoro — sa zdá, že úsilie zabrániť PRVEJ JADROVEJ VOJNE zlyháva.

Viem, že to, čo vám oznamujem, je skutočne veľmi vážne. Ak máte mať z mojich správ nejaký úžitok, musíte mať istotu, že moje spravodajské informácie o týchto záležitostiach sú spoľahlivé.

Ľudia ma niekedy žiadajú o dokumentáciu mojich správ; v spravodajskej činnosti je však dokumentácia tohto typu zo svojej podstaty nemožná. Namiesto toho sa na posudzovanie presnosti a spoľahlivosti spravodajských údajov bežne používa iné kritérium. Tým kritériom, priatelja, je miera, v akej udalosti potvrdzujú predchádzajúce spravodajské správy. Z tohto dôvodu v tomto AUDIO LISTE použijem priame citácie z viacerých svojich predchádzajúcich AUDIO LISTOV približne za posledný rok.

Pre vás, ktorí ma už určitý čas počúvate, to poslúži ako pripomenutie toho, čo už viete, ale možno ste zabudli. Mojim novším poslucháčom to, dúfam, pomôže veľmi rýchlo ukázať skutočnosť situácie, pretože, priatelia, čas je vzácny.

Už približne tri roky vládu Spojených štátov trhá zúrivý mocenský boj medzi dvoma súperiacimi frakciami. Jednu tvoria agenti Rockefellerovho kartelu veľkých ropných, podnikateľských a bankových záujmov. Až donedávna vládu ovládal kartel. Druhou frakciou sú americkí bolševici spolu s vypudenými bolševikmi z Ruska, ktorí sem prúdili za novým začiatkom.

Z historických dôvodov tieto dve mocenské frakcie, Rockefellerovská skupina a bolševici, až donedávna vždy spolupracovali. Rockefellerovská ríša začala svoj vzostup k moci pred viac než storočím s pomocou Rothschildovcov sídliačich v Anglicku a Európe. Rovnako bolševizmus ako politickú silu vytvorili Rothschildovci okolo prelomu storočia. Keď dozrel čas na revolúciu v Rusku, bolševizmus splodený Rothschildovcami bol s Rockefellerovskou pomocou vpravený do Ruska. Odvtedy existovalo medzi Rockefellerovskými záujmami a bolševikmi tajné celosvetové spojenectvo — ale v posledných rokoch sa to všetko zmenilo.

V Rusku prevzala moc nová protibolševická vládnuca skupina a vypudila väčšinu tamojších starých bolševikov. Tí v posledných rokoch prišli vo veľkých húfoch najmä sem, do Spojených štátov. Ich starí Rockefellerovskí spojenci ich tu privítali s otvorenou náručou. Posilnili dlhoročných amerických bolševikov, ktorí tu už boli. Potom, začiatkom roku 1979, bolševici svojich Rockefellerovských partnerov podrazili a spustili úplný zápas o uchopenie moci.

Bolševické uchopenie moci nad vládou Spojených štátov sa začalo vraždou Nelsona Rockefellera 26. januára 1979. Nasledovali mesiace vnútorných bojov v zákulisí vrátane atentátov, rezignácií a zmiznutí kľúčových ľudí. V súlade s bolševickou tradíciou však všetko prebiehalo v tieni, ukryté pred očami verejnosti. Potom nepokoje ešte zosilneli, keď do zápasu vstúpili spravodajské služby cudzích krajín. Na jar 1979 zúrila tu v Amerike, najmä vo Washingtone, plnohodnotná spravodajská vojna. Okrem agentov Rockefellerovho kartelu a bolševikov sa do nej zapojili spravodajské služby Ruska, Británie a Izraela. Všetci sa snažili krízu manévrovať vo vlastný prospech a všetci používali svoje najpokročilejšie a najtajnejšie spravodajské techniky vrátane takých, ktoré by sa hodili do 21. storočia!

Všetky tieto udalosti sa odohrávali za zatvorenými dverami, skryté pred očami verejnosti víťazmi aj porazenými v každej potýčke. V bojoch na vrchole moci to tak chodí. Nikdy sa neobracajú na verejnosť, políciu ani súdy, pretože práve oni ovládajú súdy, políciu a naše ostatné inštitúcie. Na vrchole moci sa nemožno odvolať na vyššiu autoritu, pretože podľa nich žiadna neexistuje. Preto sa spory riešia najstarším spôsobom známym človeku: zistí sa, kto má najväčší kyjak. Preto dochádza k mocenským bojom vo vláдах a preto dochádza k vojnám medzi národmi. Všetko je bojom o surovú moc v aréne, kde je dovolené všetko.

Rok 1979 bol rokom zvláštnych udalostí, keď sa takzvaná Carterova administratíva pri viacerých príležitostiach zdanlivo zbláznila. V jednom okamihu bol naraz odvolaný celý Carterov kabinet. Vyvolalo to otrasy po celom svete, až kým nebol zostavený nový kabinet. V inom okamihu entita Carter na celé týždne zmizla v Camp Davide. Medzitým sa washingtonskými kruhmi ako búrka šírili znepokojené chýry.

Všetky tieto udalosti boli priamym výsledkom skrytého zmätku, ktorý som vo svojich správach zverejnil o mesiac skôr. Pre verejnosť však tieto a ďalšie otrasy prišli a odišli bez toho, aby bola pravda niekedy oficiálne povedaná.

Koncom roku 1979 sa prach začal usádzať. Rockefellerov kartel bol ťažko zranený, ale nebol zničený ani úplne zbavený vplyvu na vládu. Tunajší bolševici získali dominantné postavenie nad vládou Spojených štátov, ale ich moc bola úplná iba vo vojenskej oblasti. Z dôvodov, ktoré som podrobne vysvetlil v mnohých predchádzajúcich správach, tunajší bolševici boli a sú odhodlaní vrhnúť Spojené štáty do jadrovej vojny proti Rusku. Pre bolševikov — cudzincov medzi nami — je celá naša krajina iba gigantickým nástrojom na presadzovanie ich vlastných snov o svetovej moci.

Až do skrytého bolševického štátneho prevratu tu pred tromi rokmi bol aj Rockefellerov kartel odhodlaný viesť jadrovú vojnu; teraz však po strate kontroly nad americkou armádou si jadrovú vojnu už nemôže dovoliť. Preto zmenil tón. Zo všetkých strán sa Rockefellerovskí hovorcovia vyslovujú proti hrozbe jadrovej vojny. Rockefellerovský aparát pre styk s verejnosťou je najvyspelejší na svete. Takmer zo dňa na deň vyburcoval verejné obavy do silného protijadrového hnutia. V samotnej vláde agenti Rockefellerovho kartelu pomaly získavali späť časť stratenej moci. Pritom sa snažia postupne narúšať bolševické plány jadrovej vojny, ktorá je teraz bezprostredne blízko.

Najdôležitejším zo všetkých operatívcov Rockefellerovho kartelu vo vláde, priatelia, bol minister zahraničných vecí Alexander Haig. Za svoje miesto v administratíve vďačil skutočnosti, že takzvanú Reaganovu administratívu pôvodne dosadil Rockefellerov kartel. Tunajší bolševici však boli odhodlaní nedovoliť Rockefellerovskej skupine upevniť jej zisky. Dňa 30. novembra 1980, iba niekoľko týždňov po zmanipulovanom Reaganovom drvivom víťazstve, som v AUDIO LISTE č. 60 oznámil, citujem:

„...ale tunajší bolševici pracujú rýchlo. Ponáhľajú sa sami prevziať kontrolu nad takzvaným Reaganovým tímom.“

A ďalej, citujem:

„...jedného dňa, skôr, než si myslíte, môžeme my Američania zažiť šok. Povedia nám, že entitu prezidenta Reagana postihla nešťastná nehoda alebo náhla smrteľná choroba.“

O štyri mesiace neskôr, 30. marca 1981, došlo pri hoteli Washington Hilton k pokusu o atentát na prezidenta. Pre verejnosť sa všetky príbehy rýchlo zjednotili na tradičnej teórii „osamelého atentátnika“; a aby bola ešte uveriteľnejšia, na mieste bol psychologicky naprogramovaný obetný baránok, ktorý náhodne strieľal — John Hinckley mladší.

Existovalo dostatok dôkazov, že Hinckley nebol sám a nemohol vystreliť náboj, ktorý zasiahol prezidenta, ako som podrobne opísal v AUDIO LISTE č. 63. Ale nevádi: vidieť znamená veriť, aj keď ide o lož. Hinckleyho príhodne zvalili na chodník so zbraňou v ruke, hneď vedľa televíznych kamier. Len pred ôsmimi dňami washingtonská porota šokovala svet, keď Hinckleyho uznala za nevinného z dôvodu nepričetnosti.

Ako sa ukázalo, strelba nespôsobila zmenu tváre v Oválnej pracovni. Aj tak však dosiahla to, čo tunajší bolševici chceli. Vytvorila obdobie zraniteľnosti, ktoré zastavilo rozmach nových vládnych programov Rockefellerovho kartelu.

V priebehu niekoľkých týždňov boli tunajší bolševici opäť za volantom, najmä v Pentagone. Minister obrany Caspar Weinberger nastúpil do úradu s novou administratívou, ale bol bolševickým krtkom v Rockefellerovskom aparáte. Od pokusu o atentát na Reagana si Weinberger a Haig idú po krku, pretože stoja na opačných stranách mocenského boja. Za posledný približne rok sa objavovalo čoraz viac príbehov o Haigových sporoch s ďalšími členmi administratívy. Bolo to preto, že Haig bol mužom v prvej línii pokračujúceho boja Rockefellerovho kartelu o vytlačenie tunajších bolševikov.

Táto situácia začala vrcholiť začiatkom tohto roku 1982. Keď som pred štyrmi mesiacmi, 28. februára 1982, nahrával AUDIO LIST č. 72, oznámil som významné nové zmeny v plánoch oboch frakcií. Najprv som oznámil, že dochádza k drastickému zrýchleniu plánov jadrovej vojny amerických bolševikov. Uviedol som, citujem:

„...v tajnom vojnovom plánovaní tu v Amerike teraz dochádza k drastickej zmene. Harmonogram PRVEJ JADROVEJ VOJNY bol urýchlenný o mnoho mesiacov. Priatelia, v súčasnosti je novým cieľovým dátumom amerického prekvapivého jadrového útoku na Rusko polovica septembra 1982!“

Odhalil som aj dôvod zrýchlenia vojnových plánov. Bolo výsledkom významného spravodajského úspechu amerických bolševikov proti Rusku. Vďaka tomuto spravodajskému prelomu majú tunajší bolševickí vojnoví plánovači teraz kritické údaje, ktoré im predtým chýbali na umožnenie útoku na Rusko.

V tom istom AUDIO LISTE č. 72 som odhalil aj odpoveď Rockefellerovho kartelu na tento nový vývoj. Mal ňou byť vojenský štátny prevrat dôstojníkov verných Rockefellerovskej skupine. Toto som oznámil pred štyrmi mesiacmi v AUDIO LISTE č. 72, a opäť citujem:

„...Rockefellerov kartel si nemôže dovoliť, aby jeho tunajší bolševickí nepriatelia uspeli pri rozpútaní jadrovej vojny, preto sa vojenský štátny prevrat musí uskutočniť pred prekvapivým útokom amerických bolševikov na Rusko. Ak to bude možné, prevrat sa uskutoční pred štvrtým letom raketoplánu toto leto, pretože potom bude vojna možná kedykoľvek.“

Tiež som oznámil, opäť citujem:

„Generálom, ktorý riadi nadchádzajúci prevrat, priatelia, je generál Alexander Haig, v súčasnosti minister zahraničných vecí. Teší sa na deň, keď bude môcť skutočne povedať: ‚Tu velím ja.‘“

(Koniec citácie z AUDIO LISTU č. 72.)

V týchto dňoch riadeného spravodajstva sa významné udalosti často odohrávajú s malým alebo nijakým upozornením verejnosti na to, čo sa deje. Aj tak však dostatočne veľké udalosti zvyčajne vytvárajú na povrchu viditeľné vlnenie, ktoré možno verejne pozorovať. Vo svojej správe pred štyrmi mesiacmi som sa vás zo všetkých síl snažil pripraviť na čítanie vln vytvorených zápasom o štátny prevrat. Toto som vtedy oznámil (ďalšia citácia z AUDIO LISTU č. 72):

„Ak dôjde k vojenskému prevzatiu moci, aj jeho podrobnosti budú pravdepodobne z veľkej časti skryté pred verejnosťou. Iba jedna udalosť v pláne bude pravdepodobne viditeľná všetkým. Touto udalosťou, priatelia, bude náhla smrť entity známej ako prezident Ronald Reagan. Ak sa to stane do konca leta 1982, bez ohľadu na oficiálny príbeh budete vedieť, že sa vojenský štátny prevrat uskutočnil.“

Na druhej strane, ak by sa dovedty niečo stalo ministrom zahraničných vecí Haigovi, mohlo by to znamenať, že bolševici prevrat zmarili. Všetko sú to preteky s časom, priatelia, a v stávke v týchto pretekoch nie je nič menšie než samotné prežitie našich Spojených štátov!“

Vo svojich správach odvtedy som aktualizoval pokrok týchto intríg Rockefellerovho kartelu aj tunajších bolševikov.

V AUDIO LISTE č. 73 som odhalil celkovú vojnovú stratégiu, ktorú tunajší bolševickí vojnoví plánovači vyvíjali pod krycím názvom „PROJEKT Z“. Je to trojfázový plán zdĺhavej jadrovej vojny po americkom prvom údere proti Rusku. V posledných dňoch začali na verejnosť presakovať náznaky tejto novej stratégie Pentagonu pre zdĺhavú vojnu. Náš bolševický minister obrany Caspar Weinberger bol dokonca pred 10 dňami v televízii vypočúvaný o novom pláne zdĺhavej vojny. Rozhovor s ním

odvysielala nedeľná ranná spravodajská relácia ABC „This Week with David Brinkley“. Prirodzene, Weinberger všetko poprel; ale, priatelia, klamal.

Medzitým Rockefellerov kartel horúčkovo pracoval, aby odvrátil jadrovú vojnu, ktorá by ho stála všetko. Na tento účel sa v poslednom čase medzi kartelom a novými protibolševickými vládcami Ruska vytvorila obmedzená vzájomná dohoda typu niečo za niečo v záujme zabránenia vojne. Kľúčovým Rockefellerovským operatívcom tohto kroku bol Alexander Haig. Za deväť mesiacov sa zúčastnil troch významných rokovaní s ruským ministrom zahraničných vecí Gromykom. Posledným z nich bol dvojdnový maratón v New Yorku iba niekoľko dní pred Haigovým odstránením. Haigov odchod spôsobil, že tajné dohody medzi ním a Gromykom boli zostrelené ešte vo vzduchu.

Jedným významným výsledkom nedávneho rockefellerovsko-sovietskeho vzťahu bolo tajné zničenie kľúčových vojenských síl ovládaných bolševikmi koncom apríla. Mali základne na južnej pologuli, o ktorej sa predpokladá, že sa v PRVEJ JADROVEJ VOJNE vyhne veľkým škodám. Dohrou operácie bola falklandská vojna, ako som podrobne opísal v AUDIO LISTE č. 74. Spoločná rockefellerovsko-sovietska operácia, ktorá bola veľmi úspešná, vážne ochromila schopnosť bolševikov uskutočniť tretiu fázu ich nového vojnového plánu. Očakávalo sa, že to spomalí bolševický harmonogram PRVEJ JADROVEJ VOJNY; ale, priatelia, nestalo sa to! Ak bolševici nemôžu mať úplné víťazstvo, uspokojia sa s tlejúcou pátovou situáciou. Stále očakávajú, že prežijú, kým ich nepriatelia — Rusi a Rockefellerov kartel — budú obrátení na popol.

Kým tunajší bolševici aj tí v Británii mali plné ruky práce s falklandskou vojnou, tunajší vojenský štátny prevrat tiež získaval pôdu. Len minulý mesiac som oznámil významný zisk Rockefellerovskej skupiny pri opätovnom preberaní CIA od bolševikov; začiatkom tohto mesiaca, júna 1982, sa to však všetko začalo rozpadáť.

S blížiacou sa štvrtou misiou raketoplánu bol termín Haigom vedeného prevratu blízko. Ochrana okolo entity Reagan sa zdvojnásobovala a znovu zdvojnásobovala. Keď 17. júna išiel predniesť prejav do OSN, New York Daily News opísali „mimoriadne bezpečnostné opatrenia“, ktoré boli uplatnené. Jeho limuzína dokonca vyšla na chodník a zastavila hneď pri dverách.

Toto všetko sa dialo, zatiaľ čo kľúčoví Haigovi operatívci zamýšľaného prevratu boli odstraňovaní! Mimo očí verejnosti sa vládou Spojených štátov prehnalo nič menšie než nová bolševická čistka. Z bolševického hľadiska bola dokončená práve včas. V piatok 25. júna bol Haig konfrontovaný so skutočnosťou porážky. Jeho protivojnový štátny prevrat sa zrútil iba dva dni pred štartom raketoplánu č. 4!

Téma č. 2 — POSLEDNÉ KRÍZY, KTORÉ MAJÚ ZAPÁLIŤ JADROVÚ VOJNU

Tento mesiac, jún 1982, priniesol zdanlivý koniec jednej vojny a začiatok druhej. Vojna medzi Britániou a Argentínou o Falklandské ostrovy sa skončila, aspoň zatiaľ, 14. júna. V ten deň sa argentínska posádka v Port Stanley vzdala Britom. Medzitým už na Blízkom východe prebiehala nová vojna. Izrael spustil svoju dlho plánovanú rozsiahlu inváziu do Libanonu.

Falklandská vojna bola pre hlavných plánovačov nastávajúcej jadrovej vojny, tunajších bolševikov, prekvapením. Boje na Falklandách aj tajné nepriateľské akcie, ktoré im predchádzali, mali narušiť tieto plány jadrovej vojny, ako som podrobne vysvetlil v AUDIO LISTE® č. 74. A tak bolševici, ktorí podnecovali násilie po celom svete, neželanú falklandskú vojnu uhasili tak rýchlo, ako dokázali.

Thatcherovej vláde v Británii, ovládanej bolševikmi, teraz zostalo dedičstvo ťažkých strát, ktoré sa zakrývajú. Dôležitým kľúčom k Thatcherovej zakrývaniu skutočného rozsahu britských strát je

pokračujúci bojovný postoj voči Argentíne. Hovorí sa, že v južnom Atlantiku zostane významná britská vojenská prítomnosť. To poskytuje zámkienku šitú na mieru pre skutočnosť, že mnohé britské lode, námorníci a vojaci sa tak skoro nevrátia domov. To, že niektorí z nich sa nevrátia nikdy, možno skryť a dotknuté rodiny informovať postupne, vždy iba niekoľko naraz. Takto chce Thatcherovej vláda situáciu udržať pod pokrievkou.

Ďalšou súčasťou Thatcherovej plánu zakrývania je opravárenská loď pre práce na mori STENA INSPECTOR. V máji bola kúpená od amerických záujmov a teraz sa prestavuje v spoločnosti Savannah Shipyard Company v Georgii. Čoskoro vyrazí do južného Atlantiku a začne opravovať mnohé britské plavidlá poškodené vo falklandskej vojne. Keď a ak sa vrátia do Británie, skutočný rozsah škôd na Kráľovskom námorníctve bude doslova zakrytý.

Konečný výsledok falklandskej vojny bol neúspechom Rockefellerovho kartelu a jeho obmedzených partnerov, nových vládcov Ruska. Rockefellerovsko-sovietsky tím vyhral prvé kolo juhoatlantického zápasu, ktorým boli tajné boje počas apríla. Podrobnosti som uviedol v AUDIO LISTE č. 74; druhé kolo, bitka o samotné Falklandy, však dopadlo inak. Napriek škodám spôsobeným Kráľovskému námorníctvu boli v bitke o Falklandy premanévrovaní Rockefellerov kartel a Rusi.

Bolo známe, že cieľom spoločnej rockefellerovsko-ruskej akcie na južnej pologuli bolo narušiť bolševické plány jadrovej vojny. Bolševici preto reagovali zámerne prehnanou vojenskou odpoveďou. Do južného Atlantiku bolo vyslané prakticky celé Kráľovské námorníctvo. Vznikla situácia, v ktorej nebolo možné zastaviť britské opätovné obsadenie Falklánd bez rozpútania samotnej jadrovej vojny. Napokon sa na dopravenie britských vojakov na breh použila celkom neortodoxná taktika vylodenia, ako som podrobne opísal minulý mesiac. Konečným výsledkom bolo, že rockefellerovsko-ruský sľub argentínskej junty nebolo možné splniť, aspoň zatiaľ.

Bolševici dúfajú, že výsledný zmätok v argentínskej vláde zastaví rýchly pohyb Argentíny smerom k Rusku. V minulosti bola Argentína vždy pevne protisovietska, ale za nových ruských vládcov sa medzi Ruskom a Argentínou budoval významný a rastúci obchodný vzťah. Väčšina obrovského argentínskeho vývozu mäsa a obilia teraz smeruje do Ruska a minulý mesiac sa náhle začali otepľovať vzťahy medzi Argentínou a Kubou. Tunajší bolševici by toto všetko chceli zvrátiť a napokon Rusku odprieť argentínske potraviny. Či sa to stane, sa ešte len ukáže.

Ak najprv nevypukne PRVÁ JADROVÁ VOJNA, v Argentíne a Latinskej Amerike pravdepodobne ešte príde mnoho prekvapení; práve keď však vyslovujem tieto slová, posledná vojnová postupnosť plánovaná bolševikmi sa už začína. Ide o sled lokálnych vojen a regionálnych kríz, ktoré majú viesť priamo k PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Táto zamýšľaná posledná postupnosť kríz sa začala tento mesiac, 5. júna. V ten deň sa izraelské tanky začali presúvať cez hranicu do takzvanej kresťanskej enklávy v južnom Libanone. Nasledujúci deň sa svet dozvedel, že Izrael spúšťa rozsiahlu inváziu do Libanonu.

Pred viac než rokom som v AUDIO LISTE č. 63 zverejnil spoločnú stratégiu bolševikov a sionistov na prípravu cesty k jadrovej vojne. Bol to zložitý plán s piatimi vetvami, vytvorený podľa vzoru príprav PRVEJ SVETOVEJ VOJNY s jej množiacimi sa predvojnovými krízami. Teraz citujem z AUDIO LISTU č. 63:

„Všetkých päť vetiev bolševickej cesty k vojne sa zbíha približne v polovici roku 1982. Dovtedy očakávajú, že Amerika bude na vojnovej nohe. Všetky štyri misie raketoplánu majú byť dovtedy dokončené. Útočné zbrane, ktoré sa teraz pripravujú, budú hotové a svet bude dovtedy kotlom kríz šitých na mieru na náhle rozpútanie jadrovej vojny bez varovania. Tak ako krízy na Balkáne spustili PRVÚ SVETOVÚ VOJNU, svet v kríze spustí PRVÚ JADROVÚ VOJNU.“

Polovica roku 1982 už prišla, priatelia, a bolševické manévrovanie s cieľom zatiahnuť svet do vojny prebieha presne podľa harmonogramu. Tento mesiac, 13. júna, Washington Post uverejnil významný článok s názvom „SVET NÁHLE NAPADNUTÝ STRELBOU“. Začína sa, citujem:

„Podľa počtov ministerstva zahraničných vecí minulý týždeň prebiehali tri veľké a osem menších vojen vo svete, ktorý sa zdá byť náhle sužovaný horiacimi bojmi.“

Áno, priatelia, je to náhle, ale nie náhodné. Tunajší bolševici sú zodpovední za požiare, ktoré horia po celom svete. Ich plány vytýčené pred viac než rokom sa teraz naplňajú. Ako som podrobne vysvetlil v minulosti, bolševici, ktorí majú teraz hlavné sídlo tu v Amerike, sú tesne spojení s militantnými sionistami v Izraeli. Táto situácia je pre obyvateľov Izraela rovnakou záhadou ako pre obyvateľov Ameriky. V oboch krajinách sa bežný občan začína obávať. V Izraeli, rovnako ako v Amerike, je súčasná vláda odhodlaná zámerne zvyšovať úroveň napätia, násilia a nebezpečenstva jadrovej vojny. V oboch krajinách je čoraz viac ľudí znepokojených rastúcim nebezpečenstvom bez toho, aby si uvedomovali, že je to všetko zámerné.

Vláda, ktorá teraz vládne Izraelu, sa dostala k moci pri náhlej ohromujúcej zmene v apríli 1977. Predchádzajúci premiér Rabin náhle odstúpil. Ako vždy v takýchto situáciách sa našla vhodná zámienka pre verejnosť. V Rabinovom prípade bol vykonštruovaný malý škandál okolo nepodstatných finančných záležitostí, ktorý mal vysvetliť jeho odchod; skutočný dôvod však bol ten, ktorý som v tom mesiaci oznámil v AUDIO LISTE č. 23. Rabin sa dozvedel o tajných plánoch veľkej vojny na Blízkom východe a nechcel s nimi mať nič spoločné.

Rabina nahradil muž s veľmi odlišnými postojmi. Novým premiérom sa stal človek, ktorý mnohých desil, ale o ktorom sa myslelo, že nedokáže získať kontrolu nad izraelskou vládou. Bol známy ako extrémista už od čias, keď bol Britmi najhľadanejším zo všetkých izraelských teroristov. Myšlienka, že by jedného dňa skutočne vládol Izraelu, bola pre mnohých nemysliteľná. Zrazu sa novým vládcom Izraela stal muž menom Menachem Begin!

Begin predstavuje najextrémnejšiu frakciu politického hnutia známeho ako „SIONIZMUS“. Sionisti používajú nábožensky znejúcu terminológiu a biblické slová, aby zakryli skutočnú povahu svojich cieľov, ktoré sú satanistické.

Politický sionizmus sa od klasického judaizmu líši ako noc od dňa. Ako všetky veľké svetové náboženstvá je klasický judaizmus založený na uctievaní Všemohúceho, a to zo svojho osobitého pohľadu. Judaizmus zdôrazňuje Božiu spravodlivosť; islam jeho spravodlivú bezúhonnosť a moc; kresťanstvo jeho lásku; hinduizmus jeho duchovnú podstatu; budhizmus pokoj, ktorý prichádza iba od Boha. Spravodlivosť je charakteristickým znakom pravého judaizmu, ale s politickým sionizmom nemá nič spoločné okrem klamlivého hesla.

Židia, ktorí boli nalákaní do krajiny nazývanej Izrael, tam zväčša išli vo viere v sľuby lepšieho života, ale namiesto toho dostali vládu, ktorá sa v prepočte na obyvateľa stala najnásilnejšou a najbojovnejšou na Zemi. „Niet pokoja pre bezbožných, hovorí Pán.“ A Beginova vláda v Izraeli je taká bezbožná ako Reaganova vláda tu. Moderný Izrael už nie je ohrozeným slabším protivníkom, za akého sa neustále vydáva. Namiesto toho sa Izrael stal vojensky treťou najsilnejšou krajinou sveta po Rusku a Spojených štátoch. Sionistická vláda Izraela pomocou svojej bezuzdnej vojenskej sily zapalať svet. Robí to s požehnaním a podporou svojich amerických bolševických spojencov!

Utrpenie, ktoré je spôsobované malému Libanonu, ktorý Izraelu nikdy neublížil, sa nedá opísať, priatelia. Izraelčania povraždili viac než 10 000 libanonských civilistov a viac než 600 000 pripravili o domov. Ani vyčistené správy americkej televízie nedokážu úplne skryť svojvoľnú krutosť izraelskej

invázie. Jedna správa za druhou ukazuje zničenie celých mestských blokov v rozsahu, aký nebolo vidieť od DRUHEJ SVETOVEJ VOJNY. Zo všetkých strán správy opisujú izraelské ostreľovanie a strmhlavé bombardovanie Bejrútu, Sidonu a ďalších libanonských miest jedným slovom — nerozlišujúce.

Priatelia, klasický judaizmus považuje človeka za vrcholnú slávu Božieho stvorenia. Človek mal byť stvorený na samotný Boží obraz. Urobil by Boh, spravodlivý Boh judaizmu, to, čo Izrael urobil v Libanone? Sú arogancia, beštiálnosť a genocída na Boží obraz? Alebo sú namiesto toho na obraz Satana?

To, čo Izraelčania teraz robia v Libanone, sa vydáva za odvetu za provokácie Organizácie pre oslobodenie Palestíny; skutočnosťou však je, že súčasné udalosti sú súčasťou dlhodobého plánu privodiť jadrovú vojnu. V AUDIO LISTE č. 70 minulý december 1981 som oznámil, citujem:

„Spoločný vojnový plán amerických bolševikov a sionistov v Izraeli stále platí. Smerujú k vypuknutiu vojny na Blízkom východe pred koncom leta 1982.“

Teraz je leto 1982 a želaná vojna na Blízkom východe zúri.

V AUDIO LISTE č. 68 som oznámil, že Beginovým plánom bolo vyprovokovať OOP k násiliu. Počas posledného približne roka izraelské letectvo opakovane podnikalo ničivé nálety na Libanon, ktoré spôsobovali rozsiahle ničenie a smrť. Účelom týchto opakovaných izraelských porušení prímeria bolo vyprovokovať veľmi viditeľný protiútok OOP. Beginova vláda chcela túto zámienku použiť na ospravedlnenie plánovanej invázie do Libanonu. OOP však nikdy na izraelské provokácie neodpovedala rovnakým spôsobom. Okrem občasných malých prepadov a incidentov s ostreľovaním sa nestalo nič dostatočne dramatické pre zamýšľaný účel. Medzitým sa čas krátil.

Nový rýchly vojnový harmonogram vyžadoval, aby sa vojna na Blízkom východe začala bez ďalšieho odkladu, a tak 3. júna Beginova vláda poskytla vlastnú zámienku na vojnu. V ten deň izraelského veľvyslanca vo Veľkej Británii postrelil atentátnik najatý vlastnou izraelskou spravodajskou službou MOSSAD! Beginova vláda okamžite vyhlásila pobúrenie a povedala, že to bola posledná kvapka. O dva dni neskôr izraelské sily, ktoré už boli zhromaždené pri libanonskej hranici, vtrhli do krajiny.

Bezuzdná krutosť izraelského útoku šokovala svet. Národ, ktorý sa nazýva Izraelom, v podstate premenil Palestínčanov na nových Židov sveta. Nemajú domov, sú rozptýlení. Spolu s nevinnými obeťami svojej hostiteľskej krajiny, Libanonu, sú obeťami genocídy — vojenského holokaustu bez spravodlivosti či milosrdenstva.

Protesty a odsudzovanie izraelského správania v Libanone rastú po celom svete. Nikde nie sú obavy väčšie než v samotnom židovskom spoločenstve. V Izraeli sa ľudové nálady proti Beginovej vláde preliali do rozsiahlych demonštrácií; a aj inde vo svete mnohí Židia vystupujú proti holokaustu spôsobovanému Izraelom.

Napriek tomu všetkému, priatelia, Reaganova-Beginova os amerických bolševikov a militantných izraelských sionistov naďalej hladko funguje. Vo svojom prejave v OSN 17. júna entita prezident Reagan odsúdila „ozbrojenú agresiu“. A na nový ruský záväzok nepoužiť vo vojne jadrové zbrane ako prvý Reagan požadoval, citujem: „činy, nie slová“.

Keď však ide o Izrael, tieto kritériá sa nikdy neuplatňujú. Beginova vláda slovami súhlasí s jedným prímerím za druhým, ale v „činoch“ každé poruší, keď je pripravená; a izraelská ozbrojená agresia pripravila o domov takmer 20 % obyvateľov Libanonu. Celý svet je šokovaný a pobúrený, ale toto všetko nevyvolalo z Washingtonu voči Izraelu ani mierne pokarhanie.

Priatel'ia, satanistická Beginova vláda je teraz v Izraeli v šiestom roku. Tento mesiac, jún, je šiestym mesiacom roka. V piaty deň mesiaca sa začala izraelská invázia do Libanonu a s ňou ohavnosť vojenského pustošenia.

To všetko pripomína videnia proroka Ezechiela v 8. kapitole. Prorok v prvom verši hovorí, že mu boli ukázané videnia v šiestom roku, v šiestom mesiaci, v piaty deň toho mesiaca. Boli mu ukázané ohavnosti vznikajúce vo Svätej zemi od ľudí, ktorí arogantne hovorili: „Pán nás nevidí.“

Kapitola sa končí slovami:

„Potom mi povedal: ‚Videl si to, syn človeka? Je pre dom Júdu málo, že páchajú ohavnosti, ktoré tu páchajú? Veď naplnili zem násilím a znovu ma popudzujú k hnevu; a hľa, prikladajú si ratolesť k nosu. Preto aj ja budem konať v hneve: moje oko ich neušetrí a nezľutujem sa; a hoci mi budú hlasno kričať do uší, nevypočujem ich.‘“

Téma č. 3 — POSLEDNÁ MISIA RAKETOPLÁNU PRE VOJNU

Začiatkom tohto mesiaca, 18. júna, prišlo z NASA fascinujúce oznámenie. Dve americké kozmické sondy, najvzdialenejšie ľuďmi vytvorené objekty vo vesmíre, môžu byť na prahu významného nového objavu. Tieto dve sondy sa rútia vesmírom desať, respektíve deväť rokov. Po celom tomto čase sa teraz blížia k okraju našej slnečnej sústavy, ktorej rozľahlosť je takmer nepochopiteľná; a pritom sa pripravujú pozorovať obrovský záhadný objekt na oblohe.

Predpokladá sa, že záhadný objekt, nech je to čokoľvek, leží miliardy míľ za najvzdialenejšou známou planétou Pluto. Je tak ďaleko, že ho astronómovia tu na Zemi nikdy nepozorovali, a predsa sú si mnohí istí, že tam vonku niečo je. Niečo, nech je to čokoľvek, neustále narúša križujúce sa obežné dráhy malého Pluta a obrovského Neptúna. Účinok preniká dovnútra dokonca až k obrovskej planéte Urán. Nikto teda nevie, čo to je ani kde to je — môže to byť desiata planéta, môže to byť vzdialenejšia tmavá hviezda. Mohol by to byť dokonca najdesivejší zo všetkých nebeských objektov, čierna diera, s gravitáciou takou silnou, že z nej nemôže uniknúť ani samotné svetlo. Nikto to nevidel, takže nikto nevie.

Teraz však po desaťročí vesmírneho putovania môžu byť dve americké sondy do hlbokého vesmíru na prahu poskytnutia odpovedí. Sú to PIONEER 10 a PIONEER 11, vypustené v roku 1972, respektíve 1973. Sú to kozmické sondy s jadrovým zdrojom energie, navrhnuté tak, aby unikli z našej slnečnej sústavy a navždy zotrvačne putovali prázdnotou medzihviezdneho priestoru. Očakáva sa, že keď okolo roku 1990 prekročia vonkajšiu hranicu našej slnečnej sústavy, budú posielať údaje o tom, čo nájdu. Mal by to byť prvý dotyk ľudstva s medzihviezdnym priestorom — teda ak vtedy ešte niekto bude počúvať.

Pred dvomi mesiacmi, 12. apríla 1982, časopis Aviation Week and Space Technology venoval svoj úvodníkový priestor vyjadreniu Dr. Jamesa A. Van Allena. Dr. Van Allen je vesmírny vedec, ktorý pred 24 rokmi objavil radiačné pásy okolo Zeme, dnes nesúce jeho meno. Jeho článok má názov „NEFINANCOVANÝ DOSAH PIONEEROV KU HVIEZDAM“. Uviedol ohromujúci zoznam významných nových objavov sond Pioneer za posledné desaťročie a vyzval na záchranu programu pred bezprostredným zničením.

Článok Dr. Van Allena sa začína smutnými slovami, citujem:

„Jednou z najneuveriteľnejších črt programu Národného úradu pre letectvo a vesmír na fiškálny rok 1983 je predčasné ukončenie misií sond Pioneer 10 a Pioneer 11 do hlbokého vesmíru. Ročná úspora je 3 000 000 dolárov alebo 4/10 000 rozpočtu úradu.“

Priatel'ia, rozhodnutie takzvanej Reaganovej administrat'ivy zrušiť napoly dokončený program Pioneer je neuveriteľné, ale zodpovedá celému jej prístupu k vesmíru a vede všeobecne. Čokoľvek, čo tunajším bolševikom pomôže pripraviť sa na vedenie vojny, je financované bez ohľadu na cenu; ale všetko, čo iba rozširuje mierové, tvorivé poznanie ľudstva, je posielané pod gilotínu bez ohľadu na to, ako málo to stojí.

Posledný rok a pol pravidelne oznamujem vývoj tejto situácie. Americký vesmírny program bol systematicky okliešťovaný, až z neho takmer nič okrem raketoplánu nezostalo. Raketoplán bol ušetrený iba pre svoj rozhodujúci vojenský význam. Za posledný približne rok sa vojenská kontrola programu raketoplánu stáva čoraz otvorenejšou. Bolševickí vojnoví plánovači, ktorí teraz ovládajú armádu Spojených štátov, nestrpia nijaké zasahovanie do svojich plánov jadrovej vojny.

Otvorené vojenské prevzatie programu raketoplánu sa začalo pred niečo vyše rokom, v máji 1981, po skrytej katastrofe prvého letu raketoplánu. Civilný riaditeľ programu John Yardley bol odsunutý. O niekoľko mesiacov neskôr, v októbri 1981, ho oficiálne nahradil generál letectva James Abrahamson. Odvtedy bolševickí vojnoví páni rozširujú a upevňujú svoju kontrolu nad raketoplánom aj samotnou NASA. Reorganizácia sa v NASA stala každodenným pravidlom a s každou zmenou sa vojenská kontrola stáva absolútnejšou.

Podľa pôvodnej koncepcie mal byť raketoplán odrazovým mostíkom do vesmíru na civilné aj vojenské účely. Mal to byť systém, ktorý sa bude v priebehu rokov naďalej rozvíjať a zdokonaľovať pokračujúcim vývojom. Táto myšlienka však teraz vyletela von oknom vďaka úplnému prevzatiu programu raketoplánu bolševickými vojenskými manažérmi. Pre nich je dokonca aj raketoplán iba krátkodobým odrazovým mostíkom k vojne. Zamýšľajú rozpútať PRVÚ JADROVÚ VOJNU skôr, než by ďalší vývoj raketoplánu mohol priniesť ovocie; preto sa NASA pod bolševickou vojenskou kontrolou teraz obracia chrbtom k tradičnej úlohe rozvíjať technológiu vesmírnych letov. Celý dôraz NASA sa presúva na používanie raketoplánu „tak, ako je“, počas krátkeho času zostávajúceho do vojny.

Najohromujúcejší výsledok tejto zásadnej zmeny politiky NASA bol oznámený približne pred dvomi mesiacmi, v apríli. Týka sa muža, ktorého meno je prakticky synonymom amerického programu pilotovaných kozmických letov. Tento muž zohrával kľúčové úlohy pri plánovaní a technickej realizácii každého jedného amerického pilotovaného kozmického programu. Bol členom pôvodného tímu PROJEKTU MERCURY. Významne sa podieľal na nadväzujúcom PROJEKTE GEMINI a bol ústrednou postavou mesačného PROJEKTU APOLLO. Riadil návrh a realizáciu strediska riadenia misií v Houstone a posledných 10 rokov bol riaditeľom Johnsonovho vesmírneho strediska.

Ak ste v priebehu rokov pozorne sledovali americký program pilotovaných kozmických letov, jeho meno pravdepodobne poznáte rovnako dobre ako ja. Hovorím o Dr. Christopherovi Kraftovi. Tunajší bolševickí vojnoví páni nariadili, že dni technologického vývoja NASA sa skončili, a tak jedného dňa minulý apríl Dr. Christopherovi Kraftovi povedali, že jeho služby už nie sú potrebné, a prepustili ho!

Práve keď vyslovujem tieto slová, priatel'ia, prebieha štvrtá misia raketoplánu. Je poslednou zo štyroch úvodných urýchlených vojenských misií na prípravu PRVEJ JADROVEJ VOJNY. Každá z týchto prvých štyroch misií zahŕňala dva raketoplány, nie iba jeden, ako som prvýkrát oznámil v AUDIO LISTOCH č. 62 a 63. Raketoplán, ktorý zakaždým vidíme štartovať z Floridy, sleduje inú dráhu do vesmíru, než sa verejne tvrdí. Preto sa nemôže vrátiť na Zem v čase a na mieste, kde má; dvojčlenná posádka každého letu sa teda vracia na Zem v malej kozmickej kapsule podobnej Gemini. Potom nastúpi do iného raketoplánu a z diaľky sa prudko objaví na dohľad, aby pristála v oznámenom čase a na oznámenom mieste. Všetky podrobnosti som už v minulosti uviedol, preto ich teraz nebudem opakovať.

Pri prvých troch štartoch raketoplánu sa štartovalo smerom na severovýchod. Zakaždým to bol začiatok dlhého zakriveného letu na sever na takmer polárnu obežnú dráhu, ktorá mala prechádzať nad Ruskom; tentoraz však raketoplán odštartoval iným smerom. Z Cape Canaveral vyrazil priamo na východ na takzvanú „obežnú dráhu s minimálnym sklonom“. Tentoraz nesmeroval k severnému pólu, ale k rovníku. Dôvod súvisí s tajným nákladom Pentagonu. Je to osobitný systém senzorov navrhnutý na potvrdenie prvej fázy plánovaného amerického prvého jadrového úderu na Rusko! Ako som oznámil minulý mesiac, citujem:

„Aby infračervený senzor letectva mohol splniť svoju úlohu, musí byť umiestnený na geostacionárnej obežnej dráhe. Tá je vo výške viac než 22 000 míľ nad rovníkom.“

Pri televíznom prenose štartu pred tromi dňami bola nová dráha letu krátko spomenutá, ale nie vysvetlená. Napríklad miestom transatlantického núdzového pristátia pri prerušení misie bol tentoraz Dakar v Senegale, blízko rovníka. To je zmena oproti prvým trom letom, pri ktorých týmto miestom bola Rota v Španielsku, oveľa ďalej na sever. Samotný raketoplán nedokáže vystúpiť dostatočne vysoko, aby senzor letectva umiestnil na jeho konečnú obežnú dráhu. Namiesto toho je senzor umiestnený na vrchole rakety prepravovanej v nákladnom priestore.

Z technických dôvodov sa raketa musela naložiť do raketoplánu, keď stál zvislo, nie keď bol zaparkovaný vodorovne. Preto bol raketoplán po prvý raz na tento let naložený až po pripravení na štartovacej rampe. Hovorcovia NASA verejne priznali, že sa to urobilo, ale ako vždy vám nikdy nepovedia dôvod.

Minulý mesiac som oznámil, že štart raketoplánu č. 4 podľa harmonogramu bude znamenať, že plány jadrovej vojny Pentagonu stále prebiehajú podľa harmonogramu. V nedeľu ráno 27. júna sa raketoplán č. 4 stal vôbec prvým raketoplánom, ktorý odštartoval presne načas. Nebol dovolený ani okamih odkladu, hoci náhla prudká krupobúrka predchádzajúci deň zničila viac než 400 kriticky dôležitých tepelných dlaždíc.

Zatiaľ tento let raketoplánu zjavne prebieha podľa plánu. To znamená, priatelia, že septembrový termín PRVEJ JADROVEJ VOJNY stále platí.

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz je čas na moje zhrnutie na poslednú chvíľu. V tomto AUDIO LISTE som bol nútený stať sa nositeľom zlých správ. Protijadrový vojenský štátny prevrat plánovaný generálom Alexandrom Haigom sa zrútil. Ďalšie prekvapenia sú možné, ale času je teraz veľmi málo.

Zamýšľaná posledná vojnová postupnosť sa teraz na Blízkom východe začala rukami Izraela; a prebieha štvrtá misia raketoplánu, posledná potrebná na jadrovú vojnu.

Priatelia, nebezpečenstvo jadrovej vojny je teraz najväčšie od leta 1976. Nemôžem vám s istotou povedať, či vojna do septembra vypukne alebo nevypukne, pretože tieto vojnové plány sú plánmi ľudí a nie sú neomylné. S istotou vám môžem povedať, že nadchádzajúce dni budú plné nebezpečenstva!

Rockefellerov kartel zjavne zlyhal vo svojom pláne zastaviť tunajších bolševikov. Aréna konfliktu tak zostáva tunajším bolševikom proti vládcom Ruska. Dvoch smrteľnejších nepriateľov si nemožno predstaviť, priatelia. Tunajší bolševici sa ponáhľajú zaujať postavenia na úplný útok proti Rusku. Preventívne akcie Kremľa na zabránenie tomuto útoku sú prakticky zaručené. Ich výsledky môžu poriadne otriastať svetom!

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.